

ÎN
ACEST
NUMĂR

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5187 4 PAGINI — 25 BANI Sîmbătă 22 ianuarie 1966

PUNCTE DE VEDERE CU PRIVIRE LA

UCENICIA ȘTIINȚIFICĂ

STUDENTEASCĂ

Anii studenției sînt ani de ucenicie științifică. În această etapă, odată cu însușirea unor trănice cunoștințe de specialitate, studenții învață de la dascălii lor alfabetul muncii științifice.

Formele și metodele folosite în școala noastră superioară — în afara orelor de curs — pentru a cultiva la studenți calitățile necesare viitorului specialist și cercetător sînt, fără îndoială, perfectibile; ele trebuie să țină seama permanent de dezvoltarea actuală a tuturor domeniilor științei și culturii.

CARE SÎNT CELE MAI BUNE SOLUȚII PENTRU A SPORI EFICIENȚA ACTIVITĂȚII ȘTIINȚIFICE A STUDENȚILOR? În numărul nostru din 13 ianuarie am publicat câteva puncte de vedere care încercau să răspundă acestei întrebări. Continuăm astăzi să publicăm alte puncte de vedere ale unor cadre didactice din Institutul politehnic brașovean. Adresăm totodată invitația la o discuție mai largă pe această temă.

Conf. ing.
MARIN UNTA-
RU, prorector:

— Despre o cercetare științifică în sensul real, complet al motului, consider că la studenți nu se poate vorbi decît în puține cazuri. Modul în care a fost organizată pînă acum activitatea cercurilor științifice studențești nu creează nici posibilitățile necesare unei munci științifice ca atare, și nici nu permite cea mai bună selecție a studenților cu aptitudini pentru asemenea muncă. Avem în institut un număr mare de cercuri, de teme de lucrări, dar miezul acestei munci nu a ajuns să fie decît în puține cazuri la nivelul unei cercetări. După discuțiile purtate în acest an în consiliile științifice și în ședințele de catedră, concluziile la care s-a ajuns, și pe baza cărora ne gîndim să organizăm activitatea științifică a studenților, se referă la două forme principale pe care le socotim mai eficiente, capabile să contribuie substanțial la formarea gândirii științifice a studenților. Un aspect îl constituie informarea științifică și tehnică în cadrul acestor cercuri pe baze mai largi decît la cursuri. Asemenea informări pot fi făcute de colective de studenți, după o cercetare bibliografică și puse în discuția unui număr mare de studenți, a întregului an, pe secții de specializare. Această formă de activitate nu necesită aparatură de laborator ci o îndrumare permanentă a muncii studenților care pregătesc informarea. Dacă în felul acesta îi vom obișnui pe studenți cu studiul organizat al unei probleme în diverse publicații va fi destul de mult, pentru că documentarea este o primă și foarte importantă etapă a oricărei cercetări. Considerăm

că pentru susținerea unei asemenea informări trebuie să fie solicitati și studenți cu dificultăți în pregătirea profesională. Ședințele de informare să aibă o durată între 30 de minute și o oră și să fie ținute lunar sau bilunar, fără a încălca programul studenților.

O altă formă de activitate a cercurilor, mai pretențioasă, dar mai eficientă decît cea folosită pînă acum (studentul primea o temă pe care s-o cercetase sub îndrumarea unui cadru didactic) ar fi aceea a antrenării unui număr restrîns de studenți, dintre cei mai capabili, la munca de cercetare a cadrelor didactice. Cu plăți la aceste colective de cercetare, cite 1 sau 2, studenții se pot familiariza cu documentația tehnico-științifică, aparatură și metodologia cercetării. Primind să rezolve singuri o anumită problemă în cadrul acestei cercetări complexe, studenții își pot valorifica rezultatele muncii în cadrul cercului și, continuînd aprofundarea lor, într-un proiect de diplomă.

Prof. dr. docent
SILVIU CRIȘAN,
șeful catedrei de
tehnologia construcției de mașini:

Avem datorită de a forma încă din băncile facultății cadrele viitoare de cercetători. Aceasta presupune însă un contact mult mai strîns și mai profund decît pînă acum între profesori și studenți care dovedesc posibilități reale pentru cercetare. Aceasta se poate realiza lucrînd numai cu cei mai buni studenți, integrîndu-i în

Anchetă realizată de
ION TRONAC
(Continuare în pagina a II-a)

În carnetul studentei Margareta Botez din anul V al Facultății de Tehnologie din Iași examenul a trecut nota 10
Foto: AGERPRES

Ședința Consiliului de Stat

UN NOU OBIECTIV TERMINAT

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Lucrările de construcții ce se desfășoară pe șantierul uzinei de cupru din cadrul Combinatului chimico-metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Baia Mare au înregistrat primele rezultate ale acestui an.

De curînd a fost terminat un nou obiectiv — depozitul central de concentrate — ultimul operativ fiind cele de montare a două poduri rulante și a liniilor C.F.R.

În ziua de 21 ianuarie 1966 a avut loc ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat.

Au luat parte tovarășii: Constanța Crăciun, Mihai Ghere, Ilie Murgulescu — vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu — secretarul Consiliului de Stat, Petre Borilă, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin

Drăgan, Suzana Gîdea, Athanase Joja, Cristofor Simionescu, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs și Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat.

Au fost adoptate decrète și hotărîri privind diferite domenii ale activității de stat și obștești.

În continuare, Consiliul a rezolvat lucrări curente.

(Agerpres)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a președintelui Comisiei pentru relații internaționale a C. C. al U. C. I.

La 21 ianuarie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit pe tovarășul Boško Šiljegović, președintele Comisiei pentru relații internaționale a Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră.

La primire, care a decurs într-o atmosferă prietenească, a participat tovarășul Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R.

A fost de față Iakša Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București.

ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ 1966

Faruri pe țărmul viitorului

de ILIE PURCARU

Atmosfera începutului de an, în incinta unei uzine, are ceva din romantismul marilor plecări. Ești parcă pe o navă, o navă gigantică, pînă de frează, în dimineața ieșirii în larg. Covertele strălucesc, motoarele bat regulat și egal, oameții privesc înainte, mereu înainte, clipe de clipă. Vezi limpede aceste priviri, le simți direcția, chiar și atunci cînd, calmi, deși încordați, ochii urmăresc doar unealta, spațiul restrîns descris de mișcările ei. În timpul muncii, în timpul pauzelor (poate și-n somn, îți spui), ceva din ființa acestor oameni veghează, gata să dea semnalul la orice schimbare ivită pe orizont. Acolo, undeva, sub linia de abur a orizontului (departe? aproape? asta depinde de ei!) îi așteaptă țărmul cel nou.

Atmosfera primelor dimineți ale anului, într-o mare uzină, are ceva din începutul unei călătorii; ceva din nerăbdarea și febra inerente debuturilor, ceva din fiorul acela particular, „studențesc”, propriu unui ajun de examen... Și mai ce, încă?

Am trăit acest sentiment, vizitînd, cîteva zile în urmă, uzinele crăiovene „Electroputere” — creație a anilor noștri — înfloritoare cetate industrială în care istoria, deși tină, e

bogată în fapte prestigioase, în care fiecare prag de an nou înseamnă, de vreun deceniu și jumătate, un start spre noi și spectaculoase priveri, spre explorarea unor alte cote de relief ale noului, mereu și mereu mai înalte. Am vizitat Uzinele „Electroputere” — cea mai mare întreprindere a industriei noastre electrotehnice — în zilele cînd colectivele de muncitori, maeștri, ingineri și specialiști dezbatuseră sarcinile de plan pe 1966, primul an al planului cincinal, fixînd, asemenea unor navigatori, parametrii înaintării, traseul, vizitele.

Călătoria în cincinal...
Care sînt cotele? Ce țărmuri trebuie atinse? Și cîtă energie trebuie să dea, pentru asta, mîntea și brațele oamenilor?

În jurnalul de bord al uzinei, coordonatele anului 1966 — desprinse din Directivele Congresului al IX-lea al Partidului — sînt însemnate prin cîteva cifre, marcate, fiecare, plusuri sensibile față de anul trecut, noi a-vînturi îndrăznețe spre larguri. Pentru principalii indicatori valorici, creșterile reprezintă 18,6 la sută (la producția globală) și 16 la sută (la producția marfă), productivitatea muncii urmînd să sporească cu 15,1 la sută.

Pînă aici, aceste cifre nu spun prea mult. Ele ar deveni, fără îndoială, mai elocvente, dacă le-am raporta la creșterile anterioare ale producției, aliniînd seri de cifre care pretînd, fiecare, cite un semn de exclamare, ca un superlativ. (În ultimul deceniu, de pildă, producția acestor uzine a crescut de peste 30 de ori! Dar cite semne de exclamare sînt admisibile?). Și, în sfîrșit, aceste cifre ar căpăta o nouă semnificație dacă le-am transformat în produse — în numeroasele mărfuri pe care le poartă uzina-navă spre noile țărmuri — de la motoare și aparate electrice de toate tipurile, de toate dimensiunile, pînă la marile transformatoare de forță, pînă la locomotivele Diesel-electrice. Celor 50 de noi produse intrate în fabricație

(Continuare în pagina a II-a)

Uzinele „Semănătoarea” — București

Muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinei se angajează să depășească principalii indicatori de plan pe anul 1966 cu:

- 4 500 000 lei la producția globală;
- 4 000 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 200 000 lei economii la prețul de cost prin reducerea consumurilor specifice de materiale;
- 0,5 la sută la productivitatea muncii;
- să realizeze peste capacitatea proiectată a turnătoriei de fontă maleabilă 100 tone piese;
- să realizeze peste plan 250 de tone piese de schimb pentru asigurarea campaniilor agricole pe anul 1966.

Din care pînă la 8 Mai, în cinstea celei de-a 45-a aniversări a P.C.R.:

- 1 500 000 lei la producția globală;
- 1 500 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 80 000 lei la economii de materiale;
- 50 tone piese de schimb pentru mașini agricole.

Uzina mecanică — Sinaia

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Uzina mecanică-Sinaia se angajează să realizeze în întrecerea socialistă peste planul anual următoarele:

- 1 000 000 lei la producția globală;
- 1 000 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 0,45 la sută la productivitatea muncii;
- 300 000 lei economii la prețul de cost;
- 700 000 lei beneficii.

Din angajamentul anual se va realiza pînă la 8 Mai în cinstea celei de-a 45-a aniversări a Partidului Comunist Român, următoarele:

- 800 000 lei la producția globală;
- 300 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 100 000 lei economii la prețul de cost;
- 200 000 lei beneficii.

Fabrica de postav-Buhuși

Textilistii Fabricii de postav-Buhuși, se angajează ca în acest an și în cinstea celei de-a 45-a aniversări a P. C. R. să obișnuiască pe prevederile planului:

- 2 500 000 lei la producția globală;
- 2 500 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 0,2 la sută la productivitatea muncii;
- 1 500 000 lei economii la prețul de cost;
- 1 000 000 lei beneficii;
- 40 000 mp țesături de calitate I;
- 7 articole noi.

Din care pînă la 8 Mai:

- 1 000 000 lei la producția globală;
- 1 000 000 lei la producția marfă vîndută și încasată;
- 500 000 lei economii la prețul de cost;
- 500 000 lei beneficii;
- 15 000 mp țesături de calitate I;
- 3 articole noi.

„Popas” în luminis
Foto: N. NICOLAESCU

Producțiile medii pot ajunge la nivelul marilor recolte

ADUNĂRI GENERALE DE DEZBATERI
ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE
DE PRODUCȚIE

Cooperativa agricolă din Buda-Palanca, raionul Ploiești, are suprafețe întinse de teren cuprinse în zone nisipoase și argiloase, mai puțin productive, pe care, în anii trecuți, se obișnuiau să recolteze mici. Cooperatorii au hotărît să transforme aceste sole în pămînt rodnic și, în ultimii ani, au făcut importante lucrări de ameliorare și de fertilizare, administrînd diferențiat cantități însemnate de îngrășăminte chimice și naturale. Despre rezultatele acestei acțiuni au vorbit pe larg cooperatorii la recenta adunare generală. Dezbatînd darea de seamă pe anul trecut, și planul de producție pe

1966, precum și proiectele de statut al cooperativei agricole, al uniunilor cooperatiste și al Casei de pensii a cooperativelor, și-au exprimat hotărîrea de a munci neobosit pentru traducerea în viață a sarcinilor puse în fața agriculturii de Congresul al IX-lea al P.C.R., stabilînd, în acest scop, măsuri eficiente pentru sporirea continuă a producției încă din acest an.

— Stă în puterea noastră să obținem recolte mult mai mari — spunea tovarășul NICOLAE OPREA, președintele cooperativei. Îmbunătățind și fertilizînd solurile sărace și făcînd lucrări

de calitate și la timp am reușit anul trecut să depășim cu mult, la fiecare hectar, prevederile planului de producție. Depășirea producțiilor planificate ne-a dat posibilitatea să suplimentăm contractele de livrare către stat cu importante cantități care ne-au adus venituri suplimentare de aproape 300 000 lei. În felul acesta, am putut adăuga sume mai mari la fondul de acumulări, iar valoarea zilei-muncă stabilită inițial la 26 de lei a crescut la 41 lei. Deși ne lipsea apa pentru irigații, am cîntărit-o și am găsit-o în pinza freatică. Irigînd cu ea două

treimi din suprafața grădini, am obținut la hectar în loc de 15 000 kg de legume și zarzavaturi, peste 37 000 de kilograme. Iată un argument temeinic pentru extinderea irigațiilor pe încă 150 de hectare și la alte culturi, creînd, pentru aceasta, un bazin de acumulare pe aproape două hectare.

— Consider — spunea viceșeful ALEXANDRU NEACU — că succesele obținute de cooperativa puteau fi mult mai mari. Și noi, cei din brigada întâi de cîmp, putem realiza recolte egale cu membrii brigăzii a IV-a, care au obținut o producție de 4 600 kg porumb-hoabe la hectar și 42 000

kg de sfeclă de zahăr la hectar. Numai că la brigada noastră, în timpul lucrărilor de întreținere a culturilor, disciplina a lăsat de dorit. Noi ținem să participăm permanent la muncă. Lucrările au fost din această cauză efectuate cu 2-3 zile întîrziere și în asalt, fără a se acorda atenția cuvenită calității. În viitor, organizația U.T.C. din brigada va trebui să se preocupe mai îndepărtat de respectarea disciplinei de producție de către tineri.

I. TEHARIDE
(Continuare în pagina a II-a)

UNIREA PRINCIPATELOR — pagină luminoasă din istoria patriei

LAUDA ISTORIEI

Epoca constituirii statului național e marcată de un întreg capitol de istorie literară. Unirea Principatelor este o temă scumpă scriitorilor și ea e frecventă în creația lor încă înainte de anul 1859. Croniclele secolului al XVII-lea, scrierile cărturarilor școlii ardelenne, primele creații ale literaturii române moderne și cele următoare înlesnesc urmărirea unui proces de cristalizare a conștiinței comunității de cultură a românilor din cele trei provincii. Literatura populară constituie, la rândul ei, o puternică premiză a unității naționale. Aceleași doine și colinde, aceleași balade și basme ori proverbe și ghicitori circulau pe

nifestate anterior: „Cînd cîlim în vechea carte a istoriei străbune / Virtuți mari, ilustrate fapte ale nației române, / Care inimă stă rece? / Cine n-ar dori să vază țara sa în ferice, / Cu legi bune, cu legi drepte, în țările și-n unire, / Cultivînd artele păcii pe al său pămînt bogat? / Credințorînd din cele mai nobile aspirații ale poporului, multe dintre ele intrînd neînfrînt într-o eferescență circulație. „Salut a ta ivire, o, stea mult așteptată / Pe orizontul dacic de groși nuori copleși! — exclamă C. D. Aricescu în „Unirea“ (această imbrăbișare spontană, neînfrîntă de către masa a persurilor bardului de la Mircești exprimă impresiile recunoașterea caracterului agitatoric, militant spre care năzuiau poezii vremii. De altfel, hora are o popularitate excepțională, ea devenind simbolic, un imn al înfrățirii românilor, încît următoarea definiție înfîntată în ziarul „Steaua Dunării“ din 10 ianuarie 1859 apare pe deplin justificată. „Nu este sărbătoare pentru români în care să nu se joace hora. Această horă, este o scumpă moștenire strămoșească; ea este simbolul vieții noastre naționale, căci ea închipuiește Unirea“. Cezar Bolliac va scrie și el un vibrant „răsuneț la Hora Unirii de V. Alecsandri“.

convinge pe deplin asupra intențiilor tuturor acestora de a cinși împlinirea unei aspirații scumpe poporului. Deosebiri de semnificații e istoria genezei și circulației Horei Unirii a lui V. Alecsandri. Scrisă în 1856, într-o perioadă de eferescență și entuziasm în jurul ideii de unire, poezia apare în Steaua Dunării din 9 iunie, pătrunzînd repede în masele poporului, circulînd pretutindeni pe o melodie populară. Această imbrăbișare spontană, neînfrîntă de către masa a persurilor bardului de la Mircești exprimă impresiile recunoașterea caracterului agitatoric, militant spre care năzuiau poezii vremii. De altfel, hora are o popularitate excepțională, ea devenind simbolic, un imn al înfrățirii românilor, încît următoarea definiție înfîntată în ziarul „Steaua Dunării“ din 10 ianuarie 1859 apare pe deplin justificată. „Nu este sărbătoare pentru români în care să nu se joace hora. Această horă, este o scumpă moștenire strămoșească; ea este simbolul vieții noastre naționale, căci ea închipuiește Unirea“. Cezar Bolliac va scrie și el un vibrant „răsuneț la Hora Unirii de V. Alecsandri“.

ION HELIADE RĂDULESCU

O noapte pe ruinurile Tîrgoviștei

— fragment —
Aci îmi stau de față eroii României. Din Cimpu lung, din Argeș, din Iași, din București, De la Traian și Negru, martiri ai vitejiei. Pînă la împlinirea truției strămoșești.
Baleanu pînă-n poale-i văzu pe fiii Lunei Bătuți, gonii, nemerici, scăpare a căta; Dunărea este martur de prețul al cununei. Ce fiii României știură a lua.
D-aci văz în Moldova toată slava romană A renvia sîn Stefan, și ai vechimii am. Lărași a se întoarce a vitejiei hrană. Subt el îmbarbătează a-nvinge pe tiran.
P-a Neamului cetate, eu văz o eroină, Moldoveană în toate, spartăna l-al său dor, Certînd nemernicia la moldovean streină, Zicîndu-i ca să moară ori vie-nvingător.
Aci Mihai cel Mare deșteaptă bărbăție; Steagurile destine slobode filifesc, Subt dînele el cheamă pe toată România, Și trimbița răsuna, vitejii se-mulțesc.

MIHAI EMINESCU

MÎNDRIA

DE A FI ROMÂN

18 veacuri au trecut însă și temelii acestei vieți tot se clatină. Binecuvîntată a fost sîmîna. Binecuvîntat e pămîntul în care a fost sădită, vremea au fost și sint grozave. Popoare și lărași popoare au pierit, lumi întregi s-au risipit de cînd viața latină se păstrează în adaposturile din Carpați. Atunci cînd neamurile sălbatice porniseră dinspre Miază-noapte și Răsărit, ca să risipească comoriile adunate la Miază-zi și Apus, atunci poporul român nu era decît zămislit, atunci însă, cînd aceste popoare răsăfate în biruințe și stăpîniri se pierd de pe lața pămîntului, atunci se ivește încetul cu încetul din Hemu și din Carpați un popor tînd și plin de putere războinică, poporul roman, gata de a începe lupta pentru păstrarea individualității sale (...). Cade Bizanțul, cade Bulgaria, cade Ungaria, cad toate țările pînă în Alpi; aici însă, la hotarele Europei, ramine un popor mic care se închină, dar nu se supune, o mînd de oameni care prin bărbăție și înțelepciune știu să păstreze stîmîna pămîntului de sub picioarele lor.
18 veacuri sint de cînd viața latină a fost sădită pe acest pămînt, unde sintem noi în ciuda zguduiriilor prin care a trecut; această viață înainteașă mereu, sporînd și întărîndu-se. S-a păstrat însă și crește această viață nu pentru că erau mulți și puternici acela care conlucrau la întemeierea ei, ci pentru că fiecare din cei puțin era mîndru de munca înfrățirii săi. De cînd este sultul român pe lața pămîntului, românul a fost mîndru de a fi român, și chiar atunci, cînd lumea îl privea cu dispreț, el își cînta doina, și în conștiința puterilor pe care le purta în sine privea mîndru împrejurul său.
Sămîna, din care a răsărit acest popor, e nobilă, poporul nu va pieri, decît atunci, cînd românii vor uita noblețea semînției lor.

IOSIF VULCAN

Un riu ce se pornește

Un riu ce se pornește
Dintr-un mărț izvor
Nu pierie mișelește
La poala stîncilor,
Și-n mersul fîntei sale
El sfarmă furios
Chiar stînce ce-i stă în cale
Și merge în vale jos.
Popor de viață-naltă,
Române, cină, saltă,
Că ești nemuritor:
Nu pierie mișelește
Un riu ce se pornește
Dintr-un mărț izvor!
(Familia)

VASILE ALECSANDRI

Hora Ardealului

Hai să dăm mină cu mină
Cei cu inima română,
Să-nvîrtim hora frăției
Pe pămîntul României!
Și te-nșulă de mîndrie,
Că-mi ești fiu de Românie!
Ardeleni! lumea ne vede!
Muma 'i dragă-n noi se-ncrede
Căci de-acum română-n lume
A fi vednic de-al său nume!
Ura, frați, în ferice!
Ura, frați, într-o unire
Să-nvîrtim hora frăției
Pe pămîntul României.
(*) Patria.

Hora Dobrogeană

Dobrogean scaldat în soare
Și în marea mișătoare,
Mă simteam de jale plin,
Căci pe lume-eram străin.
Tinde-acum frățească mină
Peste Dunărea română,
Măi badiță din Carpați
Și din cîmpii cei bogăți.
Dar de cînd s-au făcut iară
Țara mea română țară,
Ceru-mi pare mai senin,
Viața-mi pare fără chin.
Ca să vadă lumea-ntr-oagă
Hora strînsă care leagă
Hora strînsă care leagă
Hora strînsă care leagă
Vom avea noi de mirese
Ale țării flori alese,
Vom avea de lăutari
Ale mării valuri mari.

Moment istoric: Adunarea electivă a Țării Românești a ales, la rîndul ei, ca domn pe Alexandru Ioan Cuza

CEZAR BOLLIAC

Acvila străbună

Bucimul lui Zamolx sună,
Seala Acvilă străbună,
Scote capu, te trezește,
Du-le de te-nînerește
Dă din aripi și răcește,
Îi adună le grăiește
Că Traian plin de ardoare
Stă pe Omul în picioare,
Le trimite voce bună
Și porunca-așa sună:
„Ce e astă împărțire
Și a numelui smîntire!
Că vlăscenii, moldovenii,
Desertarea, dezunirea.“
Transilvenii, bănățenii
Nu-s în tablele d-aramă,
Nici că-i știe vechea Fama.
Pot să facă din Dacia,
Pe dreptate, România;
Dar românii au un nume
Pe cit vor trăi în lume.
Deci să-ncețe porocirea,
Dezertarea, dezunirea.“

Altorelietud reprezentînd scena în care Moș Ion Roată dovedește boierilor retrograzi necesitatea și sensul Unirii

MIHAIL SADOVEANU

„ȘI TATAȚ MEU A FOST UNUL DINTRE ACEȘTIA...“

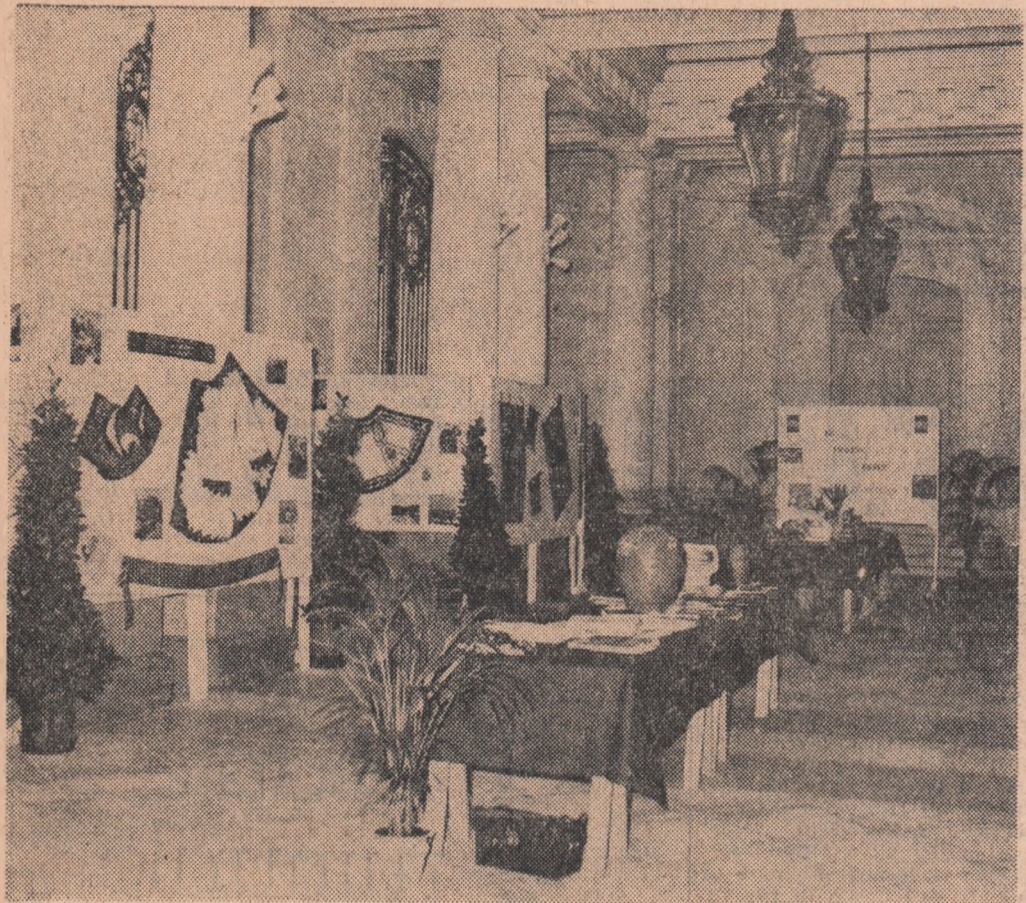
Cum se știe, în generoasa Moldovă, ideea Unirii Principatelor cuprîndea în ea noțiunea de sacrificiu — de sacrificiu conștient. Deci bătălia Unirii s-a dat aici, într-o societate care și avea făcută pregătirea prin tinerimea ei luminață.
În Moldova acelei epoci se tipărise „Cronica“ lui Șincai, cu cheltuiala domnului, apăruseră „Poeziile populare“ ale lui Vasile Alecsandri, „România literară“ și „Steaua Dunării“, „Letopisețile“ în ediția Kogălniceanu, „Cîntecele și plîngerile“ lui Dumitru Bolintineanu. În atmosfera intelectuală de aici putuse trăi un Ion Ghica. Aici era patria cronicarilor și istoricilor vechi, care cei dintîi vorbiseră, pentru noi și pentru străini, despre unitatea neamului românesc.
(...) Strădania fără folos sumător e înfrîntă de boierimea mică, cea care ocupa slujbele țării, de profesorii, înstitutorii, preoții. Insufletea sfîntă pătrunde și în rîndurile poporului de jos. Numai cu elemente iluminate se putea duce luptă împotriva unui guvern reacționar, aservit intereselor turcești și austriece. Într-un timp cînd opera aprig cenzura presei și a scriitorilor, se găseau umili conducători de diligențe care duceau în saci oficiali corespondența plăcută cîrmuirii, iar în sin ascundeau adrese și proclamații ale unioniștilor.
Cînd Vasile Alecsandri compune „Pălădă și Tîndală“, „Moldova în 1857“, „Hora Unirii“, apar oameni deopotrivă care să le imprime și să le răspîndească în mii și mii de exemplare. Profesorul litograf Parteni Antonî își stabilește o succursală secretă a litografiei sale în via lui Kogălniceanu de la Copou (unde locuiesc eu astăzi), și elevii de la Academia Mihăileană slujesc drept curieri. (Și tatăl meu a fost unul dintre aceștia).
În desfășurarea aceasta a energiilor

naționale către idealul unic, jertfă scumpă și sacră, care trebuia să devie zăporul nebiruit al unei primăveri nouă, s-a ridicat protestul pîrcălabului de Galați, maiorul-adjunct domnesc Alexandru Cuza.
După ce, în scrisoarea sa adresată către caimacan, enumeră o serie de silnicii și nelegiuiri făptuite de organele administrației, viitorul domn al Unirii s'însușește:
(...) Măsurile înspăimîntătoare predominînd și sporînd în tot tînutul Covurluiului, mă văd silit, cu o vie părere de rîu, împotriva dorinței și datoriei ce am a sluji Patriei într-o vreme așa de gîngășă, a vă cere demisionarea mea de la funcția de pîrcălab, fiind o cristă potăveră sub un asemenea sistem“.
Cînd, deci, la 5 ianuarie, conducătorii unioniștilor moldoveni se înțeleg asupra persoanei lui Alexandru Cuza, alegerea lor nu e nici întîmplătoare, nici arbitrară.
Cuza înfrîșișă un simbol atît al aspirațiilor de Unire cit și al unor fierbinți doruri de cinste și dreptate, după care poporul nostru a tînjit întotdeauna.
(...) Vodă Cuza s-a dovedit, în cei șapte ani de domnie, a fi nedesimțit și înșuș: credincios dreptății pentru cei umiliți și ofenșai, credincios ideii naționale. Și astăzi satele Moldovei sint pline de amintirea lui. La șezătoriile țeraii, fărâmi bătrîni își aduc aminte nu numai de oca cea dreaptă a lui Cuza, dar și de obiceiul lui des de a umbra prin țară, spre a cunoaște suferințele celor umiliți și a pedepsi pe asupritorii și pe

Manifestări dedicate Unirii

La Buzău și Ploiești, unde cu 107 ani în urmă Cuza Vodă în drum spre București a fost găzduit și condus de popor au avut loc simpoziioane, montaje literare, seri de poezie și conferințe consacrate Unirii Țărilor Române.
La muzeele de istorie din Ploiești, R. Sărat, Tîrgoviște, Vălenii de Munte și la Muzeul satului din Smeeni, raionul Buzău, au fost deschise expoziții cuprinzînd documente, fotografii și alte materiale legate de acest eveniment.
Membrii cenacurilor literare din școli prezintă în fața elevilor recitaturi de poezie intitulate „Poezii cîntă Unirea“, iar cei ai cenacurilor dramatice dau viață personajelor din povestea „Moș Ion Roată și Unirea“.
*
BRAȘOV. Un simpozion închinat aniversării Unirii Principatelor Române a avut loc la Filiala Sibiu a societății de istorie și filozofie. Cu acest prilej au fost prezentate comunicările „Ecoul Unirii în Transilvania“, „Importanța istorică a Unirii“, „Actul Unirii în literatura vremii în Transilvania“.
În sălile Muzeului regional Brașov s-a deschis cîineri o expoziție. Ea cuprinde ziarle ale vremii din Transilvania care au publicat relatări asupra delegerii lui Al. I. Cuza, asupra entuziasmului maselor și importanței Unirii.
*
CONSTANȚA. La fabrica textilă „Intrucerea socialistă“, întreprinderea de producție alimentară și textilă, întreprinderea de transporturi în comun, autobaza IRTA-2, și alte unități din orașul Constanța s-a ținut vîneri conferința „Unirea — aspirație seculară a poporului român, act energetic al națiunii române pentru unitate națională“.
La Casa de cultură din Medgidia a avut loc o interesantă expunere cu tema „Reflecția în artele plastice a actului istoric al Unirii“. La punctele culturale din stațiunile Eforie-nord și Eforie-sud au fost organizate lecturi, aduții pe discursi și recitaturi de poezie dedicate Unirii.
*
GALAȚI. Vechile felinare de pe fosta clădire a vămii și de pe clădirea poștei din Focșani s-au aprins în mod simbolic. Bornele de graniță ce despărțeau orașul în două sint zilnic vizitate de grupuri de elevi și oameni ai muncii din întreprinderi și instituții.
(Agerpres)

de peste hotare

FRANȚA. — Aspect de la Expoziția de artă populară românească deschisă în orașul Levallois-Perret

Demisia guvernului Moro

Vineri după-amiază, primul ministru, Aldo Moro, a prezentat președintelui Republicii Italia, Giuseppe Saragat, demisia guvernului său. Președintele republicii a acceptat cererea de demisie sub rezerva de a da un răspuns definitiv în urma consultărilor pe care le va întreprinde sâmbătă. El a cerut lui Aldo Moro să asigure în continuare rezolvarea problemelor curente ale guvernului.

Hotărârea de a demisiona a fost luată în ultima ședință a Consiliului de ministri, de vineri dimineață, când s-a discutat situația creată în urma respingerii în parlament a proiectului de lege cu privire la organizarea învățământului preșcolar de stat. Joi seara, după cum se știe, guvernul a fost pus în minoritate cu prilejul votării în parlament a proiectului de lege amintit. În favoarea proiectului au votat 231 de deputați, iar împotriva s-au pronunțat 250 de deputați. La vot au participat numai 471 din cei 630 de membri ai Camerei. După cum s-a calculat, mai puțin de 100 de deputați din partidele de coaliție au votat împotriva proiectului de lege dar până acum nu se știe sigur în ce mod au votat diversele grupuri parlamentare. Este de menționat faptul că joi seara s-a procedat la votarea prin scrutin secret în timp ce, cu o zi înainte, primul ministru obținuse încrederea parlamentului, în condițiile unui vot deschis (cu o săptămână în urmă, guvernul a mai fost pus în situația de a cere vot de încredere în legătură cu politica externă, atunci când s-au discutat în Camera deputaților problemele de politică externă și implicațiile demisiei ministrului de externe, Amintore Fanfani).

În ședința de vineri dimineață a guvernului, Aldo Moro a apreciat că votul în parlament asupra proiectului de lege privind

pra proiectului de lege privind învățământul preșcolar, are o semnificație politică generală, punct de vedere căruia i s-au alăturat și ceilalți membri ai guvernului. Astfel, problemele care trebuiau să se rezolve printr-o simplă remaniere vor fi acum discutate din nou, de reprezentanții celor patru partide din coaliție (democrat-cristian, socialist, social-democrat și republican). Se vor analiza în deosebi politica externă a Italiei și programul economic care trebuie să fie aplicat de guvern într-un termen de câteva luni. Până acum, conducătorii partidelor coaliției prevedeau o reuniune a reprezentanților celor patru partide în care să se procedeze la o „verificare” a „modului” și „timpului” în care trebuie înfăptuit programul guvernului. Acum presa italiană subliniază: „este clar că această criză va duce la o „verificare” mult mai amplă decât cea prevăzută” („La Stampa”).

Sâmbătă urmează ca președintele republicii, Saragat, să aibă primele consultări cu personalități politice italiene, în vederea formării noului guvern. Primii care vor discuta cu Saragat sînt: Terracini, fost președinte al Adunării Constituante, Gronchi, fost președinte al republicii, Parri și Leone, foști prim-ministri și alții. În cercurile politice italiene se apreciază că deși consultările încep imediat după demisia lui Moro, se prezintă perspectiva unei crize de lungă durată și care va fi greu de soluționat.

Pe de altă parte, și partidele politice analizează în ședințe ale conducătorilor lor situația creată ca urmare a demisiei guvernului. Vineri după-amiază a avut loc o ședință comună a Direcțiilor Partidului Socialist Italian și Direcției Partidului Social-Democrat Italian.

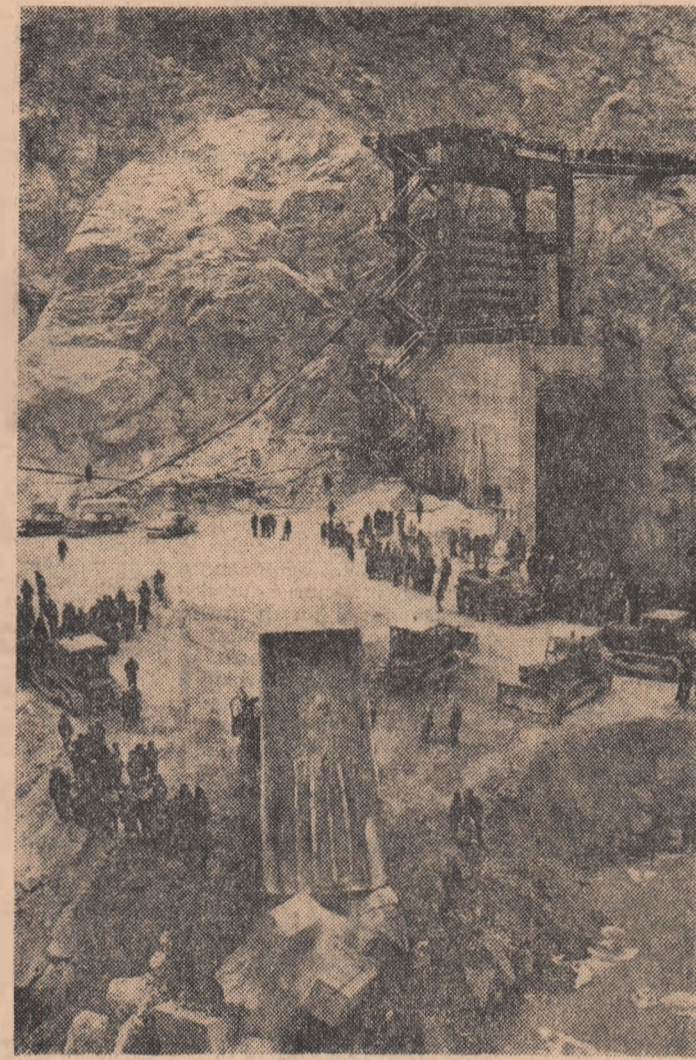

Deschiderea Sesiunii Comitetului executiv al F.M.T.D.

La Nicosia și-a început lucrările Sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Participă peste 100 de delegați din 50 de țări ale lumii. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează: măsuri în vederea întăririi solidarității cu poporul și tineretul vietnamez împotriva agresiunii americane și pregătiri în vederea celei de-a 7-a adunări a F.M.T.D. La lucrări participă și o delegație a Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România, condusă de Vasile Nicolcișcu, secretar al C.C. al U.T.C.

Demonstrație a studenților din Panama

Studenții și cadrele didactice din capitala Republicii Panama au organizat joi o demonstrație de protest împotriva politicii promovate de actualul guvern panamez, condus de Robles Murguieroa. Poliția a intervenit făcând uz de gaze lacrimogene. Au fost operate arestări indeosebi în rândul profesorilor universitari.

U.R.S.S. — Constructorii hidrocentralei Toktogul au îndreptat torentul impetuos al Narinului spre o albie nouă, care o fost săpat într-o stîncă groasă. Coridorul subteran înalt cit o casă cu 5 etaje se întinde pe o lungime de 800 metri. Hidrocentrala Toktogul este cea mai mare construcție energetică a Asiei Centrale. Patru agregate ale centralei vor da pe an 4,4 miliarde KW-ore de energie electrică. Dincolo de barajul de beton înalt de 230 m. se va forma un lac de acumulare cu o capacitate de 19 miliarde mc. El va iriga circa 2 milioane hectare de pământ ale Kirghiziei, Uzbekistanului, Tadjikistanului și Kazahstanului de sud. În fotografie: Zăgăzirea Narinului

Conferința de presă a lui U Thant

Secretarul general al O.N.U., U Thant, a ținut o conferință de presă, în cursul căreia s-a ocupat de unele probleme internaționale. El și-a expus punctul de vedere privind mijloacele de reglementare a problemelor vietnameze.

Abordând problema Ciprului, U Thant a spus că „este dificil să fie numit un nou mediator al O.N.U. în Cipru înainte de o oarecare perioadă de timp”. El a adăugat că speră să poată ajunge la un acord între părțile interesate asupra unei formule care să permită continuarea eforturilor de mediere în conformitate cu rezoluțiile Consiliului de Securitate.

În altă ordine de idei, U Thant a declarat că va informa, înainte de luna iunie, pe membrii Consiliului de Securitate dacă va solicita un nou mandat pe termen de cinci ani ca secretar general al O.N.U. la expirarea, în luna noiembrie, a mandatului său actual.

Mandat de arestare împotriva ministrului de interne marocan

Procurorul Republicii Franceze, Chavanon, a anunțat că judecătorul de instrucție Zollinger, care anchetează „cazul Ben Barka”, a lansat mandate de arestare internaționale împotriva generalului Oufkir, ministrului de interne în guvernul marocan, și împotriva colaboratorilor săi Dlimi, director al Siguranței naționale marocane, și Chtouki, agent al serviciilor secrete marocane, toți trei implicați în răpirea liderului opoziției marocane, Ben Barka. Comunicatul dat publicității precizează că o comisie rogatorie a remis la 17 noiembrie autorităților marocane o cerere ca generalul Oufkir și maiorul Dlimi să depună mărturie asupra împrejurărilor dispariției lui Ben

Barka. Această cerere a justiției franceze, se spune în comunicat, nu a găsit nici un ecou la Rabat.

Într-o declarație făcută în capitala Marocului la 15 noiembrie, generalul Oufkir a subliniat că „în calitate de fost ofițer francez afirm că nu am nimic de-a face cu răpirea lui Ben Barka”.

Referindu-se la mandatul de arestare internațional, lansat împotriva ministrului de interne al Marocului, agenția France Presse scrie că prin această măsură „guvernul francez dorește să meargă până la capăt pentru rezolvarea „cazului Ben Barka”, în ciuda faptului că aceasta ar putea provoca o gravă criză între Franța și Maroc”.

Acord comercial sovieto-japonez

AGENȚIA TASS transmite că la 21 ianuarie, N. Patoilcev, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., și E. Shiina, ministrul de externe al Japoniei, au semnat un acord comercial pe cinci ani (1966-1970), care prevede că volumul schimbului de mărfuri dintre cele două țări va atinge 2 miliarde 250 milioane dolari. Patoilcev și Shiina au făcut, de asemenea, un schimb de documente referitor la comertul riveran între cele două țări. Volumul acestui comerț va fi egal cu 5 milioane dolari în anul 1966, iar în 1970 el va atinge 10 milioane dolari din fiecare parte.

În aceeași zi, E. Loghinov, ministrul aviației civile al U.R.S.S., și ministrul de externe al Japoniei au semnat acordul referitor la comunicații aeriene directe Moscova-Tokio.

Pe scurt

DMITRI POLEANSKI, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit la 21 ianuarie pe Nicolas Guimé, ambasadorul României, în legătură cu plecarea sa definitivă din U.R.S.S. A avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

GUVERNUL danez intenționează să extindă relațiile comerciale cu țările Europei răsăritene — a declarat în cadrul unei conferințe de presă, Per Haekkerup, ministrul afacerilor externe al Danemarcei, care se află într-o vizită oficială la Stockholm. După ce s-a referit la acordurile încheiate până în prezent Haekkerup a spus: „Intenționăm să încheiem acorduri comerciale pe cinci ani cu multe dintre aceste țări”.

AGENȚIA P.A.P. anunță că o delegație comercială poloneză, condusă de A. K. Adamowicz, președintele Camerei de comerț exterior al R.P. Polone, a sosit la Copenhaga. Admitovicz a fost primit de ministrul comerțului al Danemarcei, Lars Jensen.

LA 21 IANUARIE la Berlin a avut loc cea de-a 19-a sesiune a Camerei Populare a Republicii Democratice Germane. Sesiunea a aprobat legea cu privire la planul economiei naționale și legea cu privire la bugetul de stat al R.D.G. pe anul 1966.

AGENȚIA Reuter anunță că autoritățile iranene au arestat 55 de persoane acuzate de a fi încercat să organizeze un complot armat împotriva guvernului. Procurorul militar din Teheran a declarat că ei vor fi deferiți unui tribunal militar, în decurs de 10 zile. Pentru opt dintre acuzați, considerați a fi conducătorii acțiunii, procurorul a cerut pedepșa capitală, iar pentru ceilalți — condamnarea pe termene variind între trei ani și închisoare pe viață.

AGENȚIA Taniug anunță că guvernele R.S.F. Iugoslaviei și S.U.A. au făcut un schimb de note privind amendamentul la acordul încheiat de cele două guverne la 22 noiembrie 1965. Potrivit amendamentului, cantitatea de grâu pe care S.U.A. o vinde către R.S.F. Iugoslaviei, sporește la 1.350.000 tone. Amendamentul nu modifică condițiile în care sînt acordate creditele și alte condiții financiare stabilite în acordul din noiembrie. Plata se va face în dolari.

VINERI a avut loc o ședință a guvernului sub președinția lui Nanda — încă în funcție — în cadrul căreia a fost dezbătută Declarația de la Taskent și problemele legate de punerea ei în aplicare. A luat parte și noul prim-ministru Indira Gandhi, care în prezent are consultări în vederea formării guvernului.

Generalul Mohammed Musa, comandantul șef al forțelor armate pakistaneze, a sosit vineri la Delhi, pentru a discuta probleme legate de traducerea în viață a prevederilor Declarației de la Taskent.

VINERI bursa din Paris nu a funcționat datorită grevei funcționarilor, care se ocupă de calcularea cursului acțiunilor. Greviștii cer mărirea salariilor. Potrivit agenției A.F.P., ordinul de încetare a lucrului, lansat de organizațiile sindicale, a fost urmat în proporție de 100 la sută.

Pe scurt

S-a pierdut... un proiectil atomic

Cercetările efectuate în sudul Spaniei pentru recuperarea unui din proiectilele atomice, aflate la bordul bombardierului american B-52 în momentul în care acesta s-a prăbușit ca urmare a ciocnirii în plin zbor cu un alt avion, continuă cu o intensitate sporită.

Noi unități militare americane și spaniole au fost trimise în regiunea amintită, efectul trupelor care participă la cercetări ridicându-se în prezent la 1000 de oameni. Cercetările s-au extins și asupra unei zone marine pe o distanță de 20 de kilometri depărtare de tărâm. În regiune au sosit scofandri de la baza aerna-

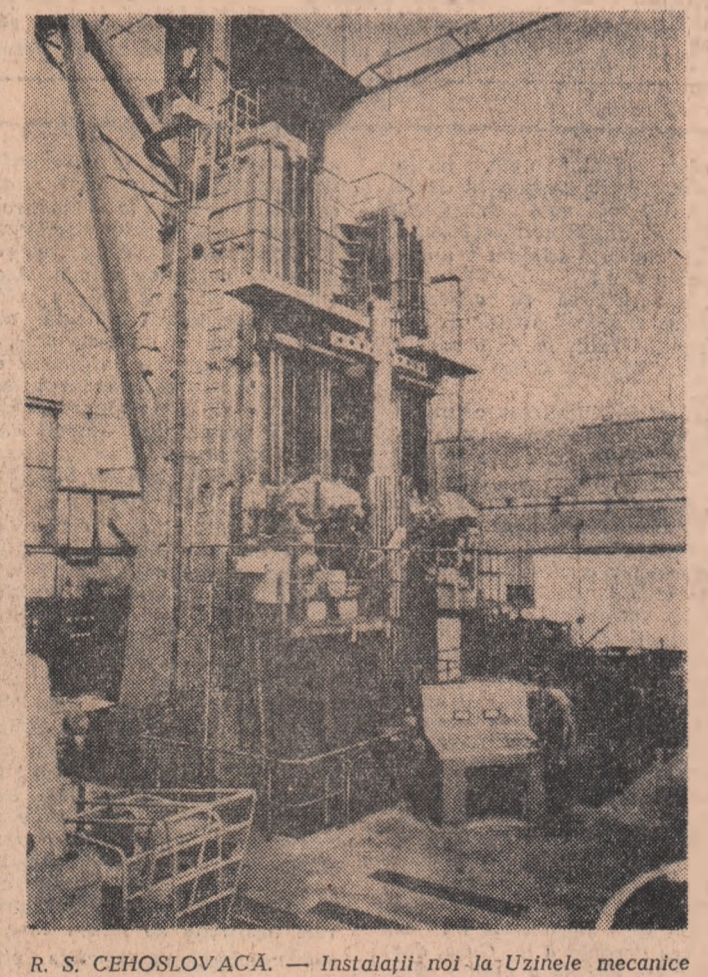
cală americană de la Rota, precum și două vedete ale marinei americane echipate cu aparatură necesară detectării radițiilor atomice submarine. Se anunță, de asemenea, că două culegătoare de mine ale flotei a gase americane au părăsit Barcelona pentru a se alătura cercetărilor din zona accidentului.

Disensiuni în rindul ofițerilor sud-vietnamezi

SAIGON 21 (Agerpres) — Insuccesele militare ale regimului de la Saigon continuă să constituie o sursă de disensiuni în rindul cadrelor de conducere ale armatei.

Referindu-se la arestarea unui grup de ofițeri sud-vietnamezi, agenția France Presse menționează că militarii disidenți erau nemulțumiți de actuala conducere de la Saigon și intenționau să-i asasineze pe generalii care formau directoratul, acțiune pe care ar fi încercat-o în momentul deschiderii Congresului forțelor armate. Preluând puterea, ei ar fi trecut la reorganizarea conducerii de la Saigon, prin stabilirea unui

guvern format din personalități aflate în străinătate. Zvonurile care circulau la Saigon în legătură cu posibilitatea unei lovitură de stat au primit în parte o confirmare și prin măsurile excepționale instituite în a-junul deschiderii Congresului armatei. După arestarea grupului disident, generalul Ky, șeful guvernului, a declarat că militarii arestați „au încercat să saboteze eforturile de stabilizare a organelor de conducere și să atragă de partea lor o fracțiune a forțelor armate”. Deși la Saigon continuă să circule zvonuri contradictorii, părerea generală este că în următoarele zile ar putea să se producă evenimente noi.

R. S. C.EHOSLOVACĂ. — Instalații noi la Uzinele mecanice din Pilsen

Iarna la Paris

Foto: A.F.P.

„Dragonul nisipurilor” silit să dea înapoi

Declarațiile secretarului general al P. C. din Spania

In cadrul unei conferințe de presă, organizată la clubul Uniunii zărilor din Praga, Santiago Carrillo, secretar general al P.C. din Spania, a înfățișat unele aspecte ale situației din țara sa, ale luptei oamenilor muncii conduși de partid împotriva dictaturii fasciste, pentru libertăți democratice, pentru o viață mai bună. El a arătat că drept urmare a luptei forțelor progresiste din Spania și a protestelor opiniei publice mondiale, teroarea franchistă scăzut în intensitate, numărul deținuților politici s-a micșorat. Cu toate acestea, a spus vorbitorul, în închisorile franchiste se află peste 300 deținuți politici și se mai condamnă oameni pentru fapte săvârșite în perioada războiului civil.

În încheiere, secretarul general al P.C. din Spania s-a referit la necesitatea unor delegeri libere, democratice, în care poporul să spună singur cuvântul în legătură cu regimul pe care îl dorește. Alegeți democrație și formarea unui regim parlamentar, chiar cu prețul unei monarhii trecătoare, a arătat Carrillo, este singura cale pe care poate merge Spania. În aceste alegeri, Partidul Comunist ar lupta pentru instaurarea unei democrații, atât în domeniul politic, cât și în cel economic și ar colabora în acest scop și cu alte partide democratice.

u este începutul unui roman științifico-fantastic. Așa se întâmplă, de pildă, în districtul Minjin din provincia Kansu (China de nord-vest) când stihilele naturii dezvăluite erau în largul lor, iar omul neputincios se vedea nevoit să se supună. Documentele arată că aproximativ cu 200 de ani în urmă, în timpul unei astfel de vijelii năpraznice, au dispărut sub valurile de nisip nu mai puțin de 60 de sate. Natura dezvăluită își lua periodic tributul. De abia în anii ulteriori populare a început lupta împotriva nisipurilor, pentru dominarea lor.

Partea principală a districtului Minjin se prezintă ca o oază înconjurată de deserturile Tangri — la vest, Batan — la nord și Kilin — la est. Oaza se întinde pe o lungime de 120 km de la nord spre sud și o lățime de 10 până la 30 km de la est la vest; ea constituie o suprafață fertilă, reprezentând o cincime din teritoriul districtului.

În ultimii ani, pentru stăvilirea înaintării nisipurilor au fost plantate o serie de perdele forestiere concentrice. Cele trei cordoane, care se întind pe o lungime de 100 km cuprinzând o suprafață de 8000 ha, au făcut ca producția agricolă să crească considerabil. În 1964, ea a fost cu 50 la sută mai mare decât în 1963.

În altă regiune a marii Chine, în peninsula Sandun „Dragonul nisipurilor” devora pur și simplu sate și terenuri agricole, înain-

„Aspecte iritante” în relațiile americano-filipineze

„Sarcinile care stau în fața noului președinte al Filipinelor ar fi uriașe chiar și pentru un politician foarte experimentat. Se știe că nici unul din predecesorii săi nu a reușit să dezvolte potențialul economic al țării și nici să împiedice oficialitățile alese sau numite ca la expirarea mandatelor să se retragă din funcții luând cu ei o bună parte din ce găsiseră la instalare”.

preiere de mai sus este făcută de ziarul „New York Times”, într-un editorial consacrat problemelor filipineze. Potrivit ziarului, economia Filipinelor s-a dezvoltat în 1965 cu numai 3,8 la sută, adică într-un ritm cu totul neindustrial pentru a face față creșterii rapide a populației. Cei puțin 10 la sută din numărul

brațelor de muncă se află în stare de șomaj total, iar 30 la sută în stare de șomaj parțial. Luând cuvântul imediat după alegerea sa, președintele Marcos a dezvăluit că trezoreria țării este goală iar creditul extern al Filipinelor este în scădere. El a spus că va pune capăt „corupției și încălcării legilor, fenomene care s-au dovedit frecvente în această țară”.

Declarațiile președintelui filipinez au fost interpretate la Washington ca un fel de cerere de ajutor (mai ales că Marcos avea de multă vreme o reputație de „proamerican”). De aceea, cu diverse preluări — unul dintre ele fiind vizita senatorilor americani în frunte cu Mike Mansfield — acest ajutor a fost oferit. Numai că oferta a fost legată de „anumite condiții”: 1) Trimiterea de trupe filipineze în Vietnam; 2) Prolungirea drepturilor americane prevăzute în tratatul de 20 de ani, al cărui termen expiră în 1974; 3) Asigurarea prin constituirea a unor „garanții depline” pentru investițiile străine de capitaluri.

Scotind pe situația precară a economiei țării autorii propunerii nu se îndoiu că ele vor fi acceptate. Dar, contrar așteptărilor acestora, guvernul de la Manila nu s-a grăbit să încheie tranzacția. „Ajutorul oferit de S.U.A. a început să fie privit cu multă suspiciune. Ziarul Daily Mirror”, care apare în capitala filipineză, scria în legătură cu aceasta următoarele: „Filipinele au nevoie de ajutor, mai ales acum când noul guvern Marcos are de gând să treacă la înfăptuirea programului propriu de dezvoltare. Dar trebuie acceptat numai ajutorul care să nu pretindă jertfă intereselor naționale”. După ce arată că țara nu dispune de mijloace financiare pentru trimiterea de soldați filipinezi în Vietnam, ziarul scrie că dacă acești soldați vor fi trimiși în Vietnam cu sprijinul S.U.A., „ei vor fi răniți în situația de mercialari care luptă într-un război dus de Statele Unite”.

Nici fața de cea de-a doua condiție, în țara celor șapte mii de insule nu s-a manifestat o poziție mai favorabilă. Dimpotrivă, s-au auzit voci care au cerut ca tratatul respectiv să fie abrogat înainte de 1974. În ceea ce privește „garanțiile depline” pentru monopoluri, acestea nu numai că n-au fost acordate, dar măsurile luate recent de guvern prin care se limitează penetrația capitalurilor străine nu fac nici o excepție pentru S.U.A. Iar în cadrul unei convorbiri, Marcos a declarat că „nu toți cei care sînt prietenii Statelor Unite trebuie să joace rol de cerșetori”.

Toate acestea au făcut ca o înaltă personalitate americană să declare că în relațiile dintre cele două țări s-au semnalat „unele aspecte iritante” și că s-a creat „un climat nefavorabil pentru întreprinzătorii americani”. Și, cu toate că unii au văzut în hărțile de poziție filipineze manevre pentru urcarea peștelui, cert este că ele au produs o deosebită îngrijorare la Washington pentru care Filipinele sînt „de o importanță strategică vitală”.

I. GALĂȚEANU

ION D. GOIA